

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Agencji [...]

przeciwko Z.G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 czerwca 2020 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt VI ACa [...],

1) uchyla zaskarżone postanowienie,

**2) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
pozostawia do orzeczenia kończącego postępowanie
w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 lipca 2019 r. Sąd Apelacyjny w [...]. odrzucił apelację pozwanego Z.G. w sprawie o zapłatę z powództwa Agencji [...], wobec nieuzupełnienia w terminie braków formalnych apelacji.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia wskazując, że wypełnił obowiązek uzupełnienia braku formalnego w terminie, a ze względu na swoją nieporadność nie sformułował wniosku apelacyjnego w sposób profesjonalny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Apelacja pozwanego została odrzucona wobec przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, iż nie doszło do uzupełnienia braków formalnych przez wskazanie wartości przedmiotu sporu i prawidłowego sformułowania wniosku apelacyjnego.

Pozwany ustosunkowując się do wezwania przewodniczącego w Sądzie drugiej instancji wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1.200.000 zł pisząc jednak, że: „niech mi wysoki Sąd wytłumaczy o co chodzi , gdyż nie jestem prawnikiem a na prawnika mnie nie stać”. Co do wniosku apelacyjnego wyraźnie wskazano, że pozwany wnioskuję o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, a ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący wniósł także, aby po uchyleniu wydano wyrok uwzględniający powództwo o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższy błąd sprawia, że braki formalne apelacji nie zostały uzupełnione. W sprawie skarżący jest bowiem pozwanym, a nie powodem a wyrok sądu pierwszej instancji zasądzał od niego świadczenie pieniężne tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, gdyż pozwany wypełnił spoczywający na nim obowiązek wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, a także wskazał żądany sposób rozstrzygnięcia przez sąd drugiej instancji. Rzeczywiście treść pisma uzupełniającego apelację wskazuje, że pozwany nie orientuje się dostatecznie czego dotyczy sprawa, w której wniósł apelację. O braku formalnym można jednak by mówić tylko w przypadku, w którym pozwany wbrew wezwaniu nie wskazałby wartości przedmiotu zaskarżenia lub

nie określiłby kierunku wniosku apelacyjnego. Sam fakt , że merytorycznie stanowisko to może budzić wątpliwości ze względu na treść zapadłego rozstrzygnięcia nie uzasadnia zaś odrzucenia apelacji. Stanowisko pozwanego powinno być przedmiotem oceny dopiero po rozpoznaniu apelacji, a nie na etapie jej wniesienia.

Wychodząc z przedstawionych założeń, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie uwzględnił.